

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

อำเภอหางดงเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ห่างจากที่ตั้งของจังหวัดเชียงใหม่ไปทางทิศใต้ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 108 ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางที่มีผลผลิตทางวัฒนธรรม และหัตถกรรมนานาชนิด เช่น แกะสลักบ้านถวาย เครื่องปั้นดินเผา บ้านหารแก้ว เซรามิกบ้านปง เครื่องจักสานบ้านคอนปิ่น ซึ่งสินค้าแยกประเภทได้ 6 ประเภท คือ อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของใช้และของประดับตกแต่ง ศิลปะประติมากรรมและของที่ระลึกรวมทั้งสมุนไพร โดยมีการจำหน่ายในประเทศและส่งออกต่างประเทศส่งผลทำให้ผลิตภัณฑ์สินค้าหัตถกรรมกลายเป็นสินค้าเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้ประกอบการมีทั้งผู้ผลิตชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยผู้ประกอบการเหล่านี้มีทั้งที่เป็นผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้า จึงนับได้ว่าทำหน้าที่ด้านการสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาลในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ ถือได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้า ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการพัฒนาจากธุรกิจครอบครัวจนกลายเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงส่งผลทำให้มีลักษณะการบริหารงานเป็นแบบครอบครัว ผู้ร่วมงาน คือ เครือญาติในครอบครัวหรือบุคคลที่ใกล้ชิด ส่วนเจ้าของคือ หัวหน้าครอบครัว หรือผู้ที่อาวุโสที่สุดในครอบครัว ซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจ และบริหารงานโดยอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา และความเชื่อใจในการทำงานเท่านั้น จึงไม่เห็นความสำคัญของการทำบัญชีว่ามีประโยชน์ในการบริหารธุรกิจ รวมทั้งบางครั้งการทำงานหัตถกรรมทำเพราะความชอบหรือความพอใจ โดยทำแล้วมีความสุข ไม่ได้คิดค่าแรงของตนเอง ทั้งนี้หากกิจการมีการจัดทำระบบบัญชีที่ดี ย่อมทำให้ได้งบการเงินที่ถูกต้องและมีข้อมูลที่สามารถนำไปช่วยในการวิเคราะห์และควบคุมต้นทุน เพื่อใช้ในวางแผนและการตัดสินใจในการบริหารงาน ส่งผลให้ธุรกิจดำรงอยู่ได้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน (นฤตม์ เทอดสถีรศักดิ์, 2542 : 28-29) อีกทั้งข้อมูลทางบัญชีช่วยให้กิจการสามารถประเมินฐานะ และผลการดำเนินงานของตนเอง ส่งผลในด้านการกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการแข่งขันให้ประสบผลสำเร็จ (ศิลาพร ศรีจันเพชร, 2543 : 30)

นอกจากความจำเป็นในการใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจแล้ว นับตั้งแต่ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา การจัดทำบัญชีของธุรกิจภาคเอกชนต้องมีการปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์การจัดทำบัญชีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 ซึ่งผู้ประกอบการควร ให้ความสำคัญและมีความรู้ความเข้าใจ เพราะหากไม่ปฏิบัติตามอาจมีความผิดและต้องรับโทษ ทั้งจำทั้งปรับ ถึงแม้การจัดทำบัญชีมีความสำคัญดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติผู้บริหารหรือผู้ประกอบการ หลายคนยังไม่ตระหนักถึงความจำเป็นในการจัดทำบัญชี และเห็นความสำคัญของนักบัญชียังละเลยอยู่ ทำให้เกิดการหาเงินและใช้เงิน ไม่ถูกทาง เกิดวิกฤติทางการเงินส่งผลให้เศรษฐกิจตกต่ำต้องฟื้นฟู ทั้งในระดับชาติและในระดับกิจการมาจนถึงทุกวันนี้ (ชวัช ภูษิต โภคไทย, 2544 : 3-4)

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงทัศนคติต่อการทำบัญชีของผู้ประกอบการสินค้า หัตถกรรมที่ประกอบกิจการ ในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำผลวิเคราะห์มาเป็นข้อมูล เบื้องต้นและเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการสินค้าหัตถกรรม อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

นิยามศัพท์

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อม จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

การจัดทำบัญชี หมายถึง การจดบันทึกรายการค้าหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน และการรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานทางการเงิน (สมเดช โรจน์คุรีเสถียร, 2539 : 7)

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการสินค้าหัตถกรรมในอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงทัศนคติในการจัดทำบัญชีของผู้ประกอบการสินค้าหัตถกรรมใน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในด้านการจัดทำบัญชี และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางบัญชีในการบริหารธุรกิจ